

EL TEMPS

PRECIPITACIONS

PT	PM	DPM	NP
18	15	4	3

TEMPERATURES

Tm	Tma	DTMa	Tma	DTma
13,5	26	25 i 26	2	11i14

Hem tingut un mes d'abril amb pocs dies de pluja, amb una quantitat d'aigua caiguda inferior a la mitjana i amb temperatures fresques els dies festius de la Setmana Santa en què el cerç va bufar fort, amb màximes els dies 16 i 17 de 14º i 18º C respectivament. Per Pasqua va anar millorant i vam poder menjar la mona amb caloretta.

ESPORTS

Mora Nova - Reddis	1-1
Falset - J. Catalonia	1-2
Jesús y M. - Flix	0-1
Roquetenc - Benisanet	4-1
Perelló - Bot	3-2
Gandesa - Pinell	0-4
Mora d'Ebre - Cambrils	2-1
Ascó - Aldeana	1-1
Sta. Bàrbara - Ulldecona	4-1

EQUIPO	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
▲ Mora d'Ebre	41	+9	31	17	7	754	39
● Flix	39	+9	31	17	5	976	43
Reddis	38	+8	30	14	10	647	23
Roquetenc	38	+6	31	16	6	960	48
Cambrils	37	+7	31	15	7	965	32
Sta. Bàrbara	37	+7	30	14	9	759	36
J. Catalonia	37	+7	31	14	9	848	44
Perelló	36	+4	30	14	8	855	42
Aldeana	35	+7	30	13	9	843	31
Jesús y M.	33	+1	31	13	7	1148	52
Pinell	31	+1	31	11	9	1147	50
Bot	26	-2	30	9	8	1338	47
Mora Nova	24	-8	30	7	10	1341	60
Ascó	22	-10	31	9	4	1843	83
Benisanet	21	-7	30	7	7	1647	68
Ulldecona	19	-9	30	5	9	1634	57
▼ Gandesa	18	-14	30	6	6	1829	60
▼ Falset	16	-16	30	5	6	1929	58

ACTE DE SUPORT AL C.O.C.

Més d'un miler de persones van assistir el dimarts 5 de maig a un acte públic de suport al Comitè Olímpic Català (COC), celebrat al paranif de la Universitat de Barcelona.

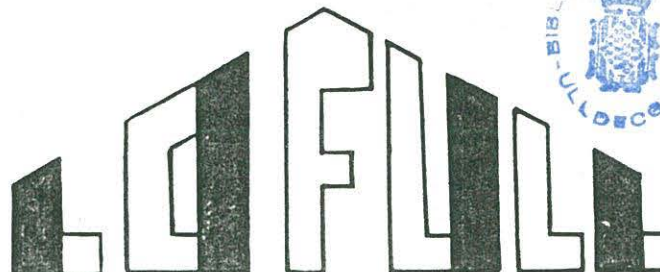
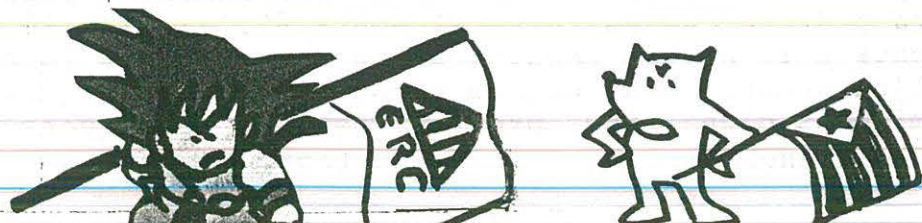
A l'acte hi van intervenir el president del COC, Josep Miró i Ardèvol, el dirigent de la Crida a la Solidaritat, Jordi Sánchez, la diputada al Parlament de Catalunya, Magda Oronich, l'entrenador de bàsquet, Alfred Julbe i altres personalitats del món cultural, polític i esportiu.

En un clima d'entusiasme, els assistents van aplaudir amb eufòria les demandes de reconeixement del Comitè Olímpic Català que van realitzar tots els conferenciants, que van ser interromputs amb aplaudiments en diverses ocasions.

L'escenari de l'acte va quedar desbordat pel nombre de persones que hi vam acudir, moltes de les quals van haver de sentir els aplaudiments des dels passadissos.

El president del COC va dir que "res no s'oposa en la Carta Olímpica què el Comitè Olímpic Català siga reconegut", objectiu que va qualificar d'"assolible", i va denunciar que "encara hi ha federacions esportives que no volem pronunciar-se a favor de l'existència del COC per temor a les represàlies".

Per la seua banda, l'entrenador de bàsquet Alfred Julbe va manifestar: "Al principi no hi havia tan-tes portes obertes per als defensors de la nostra idea, però poc a poc se'ns han anat obrint una a una, perquè aquesta no és una demanda d'uns quants sinó una aspiració col·lectiva".

ULLDECONA

9 de maig 1992
ANY VI n: 138
Preu: 50 PTA

PÒRTIC

EL CASTELL

A l'editorial del darrer número de la revista "ULLDECONA" es parla sobre el procés que ha seguit el Castell del nostre poble a partir de l'any 1985 en què l'Ajuntament va comprar-lo als seus propietaris. Arriba l'hora del Castell d'Ulldecona?

Alguns pressupostos per a la seva restauració ja s'han aprovat, d'altres són a punt de confirmar-se, la Generalitat (quina casualitat!) no n'ha dit res.

Som a l'any 92, l'any màgic per excel·lència, tothom l'esperava. Què havia de passar? S'havien de produir un munt de canvis a tots els nivells: grans infraestructures i grans projectes s'acabarien perquè s'havia de donar una bona imatge al món, ens havíem d'adaptar a Europa...

Ah, és clar! Monuments com el nostre castell no seran vistos a nivell mundial, no es podrà veure a l'Expo de Sevilla (entre d'altres raons perquè es podia trencar pel camí, però assegurem que no es cremaria), en definitiva, no serviria per a donar una imatge de futur. Tot el que s'ha fet intenta anar cap al demà: l'AVE, encara que no tira cap a Europa sinó cap al sud de l'esta, vol ser futur, com l'Expo i les Olimpíades.

Però dins de tot això tan enlluernador cal deixar un lloc per a conservar el patrimoni històric i cultural; ha de ser ja l'hora del Castell sinó potser farem tard.

JOSÉ MARIA RUÍZ MATEOS

s'ha desentès de la promesa que va fer, en començar la darrera campanya electoral, d'adquirir el 50% de les accions de la indústria alimentària tortosina CASSIL.

L'empresari andalús va fer la promesa que quan esdevingués accionista majoritari de la societat (cosa que es produiria tan bon punt fes efectiva la compra del paquet d'accions formalment sol·licitat) ampliaria l'empresa i crearia 400 nous llocs de treball a la comarca.

Aquest projecte va ser el protagonista dels comentaris de la gent de Tortosa les setmanes abans de les eleccions i la premsa comarcal se'n va fer ressò diverses vegades, la qual cosa representà una magnífica campanya publicitària per a l'estratègia "Agrupación Ruíz Mateos".

"Don José María" no ha tornat a donar senyals de vida des de llavors i l'empresa CASSIL ja ha retirat l'oferta de les accions davant de l'evidència que l'heroi del "Tigre del Maestrazgo" ha perdut tot interès per elles.

Esperem que això no es quedi en una simple estafa i que els ciutadans que van votar la candidatura d'aquest curiós personatge en traguen una lliçó.

RECTIFICACIÓ SOBRE EL PREU DE L'AIGÜA

En el número 137 de "LO FULL" parlàvem sobre el rebut de l'aigua i el preu que tindria per litre. El preu corresponia a un m3 d'aigua i no a un litre. Disculpen aquesta errada.

BITLLETS FALSOS

Aquesta setmana circularà per Ulldecona un bitllet de 10.000 pessetes fals. L'última vegada que es va veure corria per una pastisseria. Ara se n'ha perdut la pista, però segur que no ha acabat en cap paperera. Estigueu ben alerta i, per si de cas, si para a les vostres mans un bitllet d'aquestes característiques, féu-lo córrer. L'últim para!

El més fotut de tot és que deu tenir algun germanet.

MARIA JOANA MINGUET. "ALLÀ BAIX A L'ERA"

Tothom ja s'ha assabentat de la publicació del llibre de Maria Joana Minguet Itarte "Allà baix a l'era"; qui ha pogut ja el té a casa i d'altres ja el tenen encomanat perquè es va exhaurir de seguida ja que va tenir un gran èxit.

Des de "LO FULL" volem felicitar Maria Joana pel treball fet que contribueix molt seriosament a recuperar les nostres tradicions (en aquest cas jocs i cançons populars), que es van transmetent de generació en generació però que de vegades poden oblidar-se i perdre's, cosa que estem segurs que no passarà amb aquest recull. Gràcies.

El passat dijous 7 de maig va constituir-se formalment i en presència del president de la federació de les Terres de l'Ebre, la Secció Local d'ERC a Tortosa, la qual serà presidida per Manuel-Albert Forcadell i Soler. Es recupera, així, la presència organitzada del nostre partit a la capital de la Vegueria, on, en els darrers mesos l'afluència de nous militants ha estat continuada, fins al punt que la nova secció local està pròxima a tenir dret ha enviar un representant al Consell Nacional d'ERC per nombre de militants.

En la mateixa reunió va decidir-se que la secció tortosina, la de Roquetes, i els militants de la vila d'Aldover, compartiran una mateixa seu, la qual haurà d'ubicar-se a Tortosa. Aquest casal serà també l'Oficina Parlamentària d'ERC a les Terres de l'Ebre; això vol dir que, un cop al mes, un dels dos diputats de la circumscripció de Tarragona s'hi desplaçarà per explicar als ciutadans les darreres iniciatives i decisions preses a la cambra catalana.

Aquest, sense cap dubte, ha estat un dels passos més importants que ERC ha fet en les nostres comarques els darrers anys. Ja som a Tortosa!

L'ABRIL, MES REIVINDICATIU.

El mes d'abril, com cada any, ha estat ple de dies reivindicatius a nivell nacional.

El dia 14 es van fer diferents actes per tal de commemorar el 61è. aniversari de la proclamació de la República Catalana pel president Francesc Macià. A les nostres comarques es va fer un sopar a Roquetes on van haver militants i simpatitzants d'E.R.C.; un any més vam recordar una data històrica, la d'aquell 14 d'abril de l'any 31 en què vam tenir allò que ara volem per a tota la nostra nació, encara que només va ser per uns dies. El camí cap a aquest objectiu s'ha engegat i es va consolidant cada dia més, ho hem vist aquestes darreres eleccions autonòmiques en què l'E.R.C., sota el lema "Cap a la independència", ha obtingut 11 diputats que continuaran defensant i treballant per una ppció clarament independentista.

El 23 d'abril, el dia del llibre i de la rosa, però també el dia de lluita per la llengua. És veritat que no cal esperar aquest dia per a reclamar el que necessita la nostra llengua i contra el que hem de lluitar, però per Sant Jordi s'aglutinen les diferents iniciatives que, des d'un aspecte o un altre, defensen el català. Malauradament cada any hi ha motius suficients i prou greus per a sortir al carrer.

Enguany un dels temes principals és el defensar la catalanitat dels Jocs Olímpics, que es faci l'ús que s'ha de fer de la nostra llengua i de la nostra bandera perquè els Jocs es faran en una nació que té uns signes d'identitat propis que hauria de conèixer tot el món.

També l'associació Llengua Nacional va cloure una campanya de recollida de signatures perquè el català esdevingui l'única llengua de l'ensenyament en tot el territori de parla catalana.

Fem ara un poc d'història; el dia 25 i 26 d'abril de 1707 va haver la batalla d'Almansa de la qual van sortir victorioses les tropes castellanes de Felip V; arran d'aquesta victòria es va decretar l'abolició de les institucions d'autogovern al País Valencià i, conseqüentment, l'aplicació dels usatges, costums i lleis de Castella. Rememorant aquest fet, el 25 d'abril es va fer un Aplec a Xàtiva; amb el lema "Per la sobirania nacional al País Valencià" es van reunir nombroses entitats i partits, entre aquests darrers E.R.C. Es va reprendre una tradició que s'havia trencat feia anys.

Des de diferents punts del territori català s'estan demanant unes llibertats i uns drets perduts com a poble. I tant si són dies de recordar victòries com

Ens temem que tot aquest tema, lligat al medi ambient i a la qualitat de vida, serà un dels grans debats que tindrem a Ulldecona aquest estiu.

L'Ajuntament anunciarà properament les sancions a imposar a qui no complirà la normativa vigent i tants cops anunciada en horaris de dipositar les bosses d'escombraries, dies, i forma de fer-ho. També s'endurirà notablement la multa per als abocadors incontrolats de pollastres morts i altres animals, fet que darrerament s'ha posat molt de moda, sobre cap a la serra de Godall venint d'Ulldecona. Però per damunt de tot, on posarem l'abocador nou? i quin sistema farem servir? Potser aprofitant l'avinentesa, caldria anar pensant en els sistemes mes moderns, nets i que menys dany faran al medi. Comença el debat.

POLICIA LOCAL

S'està procedint a una reorganització de les funcions i tasques mes corrents de la policia municipal, que d'entre altres novetats incorpora una mena de policia de barri, en tenir assignat cada municipal una zona concreta de la població i barris.

Nosaltres pensem i en aquest sentit estem fent un estudi, que caldria ampliar aquestes funcions a tot el terme municipal, donat que ara hi passen les coses mes estranyes sense que hi hagi ni prevenció ni possibilitats de fer res després. Ja en seguirem parlant.

POLIGON INDUSTRIAL

L'Ajuntament ha aprovat el pla parcial d'urbanització del Poligon de "VALLDEPINOS" redactat per la Generalitat, amb la qual cosa el Poligon segueix la marxa normal.

FIRA D'ULLDECONA

El regidor d'ERC Josep-Lluís Millan ha estat elegit novament director de la II Fira de Sant Lluc, en la que ja s'està treballant intensament.

BALANÇ DEL II PARC INFANTIL DE NADAL

A l'espera de poder exposar-vos els números exactes, cal avançar que enguany el Parc de Nadal ha tingut un dèficit de 967.196 ptes. Com a comentari ràpid, indicar que son diners i que caldrà mirar com equilibrar el pressupost l'any vinent, però creiem que en aquest cas cal valorar el benefici social que n'obté la població i s'hi val lap pena. Les festes també valen diners i ningú pensa llevar-les, ni a dreta ni a esquerra.

APROVACIÓ POLÈMICA

El passat dilluns dia 4 la Comissió d'Urbanisme i Medi Ambient aprovava amb l'únic vot en contra d'ERC, la sol·licitud per construir dos casetes de camp a la Llegüeta. En el projecte presentat es decriu minuciosament l'actuació a fer, el camí que es farà i l'intenció de fer-hi una plantació de garrofers. Per suposat que a l'Esquerra no estem en contra de tan lloables propòsits, el que passa es que per les informacions de primerà mà de que disposem "no volem contribuir en cap moment a posar la primera pedra de la primera pedrera que es faria al Montsià", explicació textual que entre d'altres, consta a la nostra explicació de vot. I també volem que quede clar, que segons l'Ajuntament, no hi ha cap norma local que obligue a demanar permís per fer un camí dins d'una finca pròpia. Cosa que per segons quins camins ens pareix una mancança greu que caldrà corregir adequadament.

LA TERRA

MOCIÓ D'ERC EN SUPORT DE PAGESOS I RAMADERS.

ERC va presentar una moció al Ple de l'Ajuntament del passat dilluns dia 4, en que després de recollir els principals punts que reivindicaven els sindicats pregressistes pagesos a les passades vagues del mes d'abril, demanava el suport de l'Ajuntament a aquestes reivindicacions, i que s'enviés una carta al govern central i una a la Generalitat en demanda de solucions urgents per pagesos i ramaders.

La moció fou aprovada per unanimitat, si bé el Grup socialista feu algunes matisacions als punts de la plataforma reivindicativa exposats per ERC. Esperem poder-ho recollir amb més detall properament.

LO CANAL MOLÍ NOU-VENTALLES MÉS PROP

Un nou projecte que inclou com a modificació mes important, que tot el canal aniria en tuberia, colgat, és a punt de vore la llum. Seria bastant més barat, diguem que factible del tot.

AQUESTA SETMANA AMB "LO FULL" US LLIUREM UN ARTICLE PUBLICAT A CATALUNYA L'ANY 1922. EN AQUEST DOCUMENT TENIU UN BOTÓ DE MOSTRA DEL PENSAMENT POLÍTIC DEL PRIMER TERÇ D'AQUEST SEGLE QUE JA S'ACABA.

US RECOMANEM QUE EL LLEGIU. VEUREU QUE, MALGRAT HAVER ESTAT ESCRIT FA TANTS D'ANYS, LES REFLEXIONS QUE S'HI FAN SÓN DE TOTAL ACTUALITAT.

654 —

LA MAINADA

Cròniques del Cavaller de Sant Jordi

SABEU on és el Marroc? Segurament que tots vosaltres n'haveu sentit a parlar d'aquest tros de terra africana que hi ha a l'altre costat de l'estret de Gibraltar al qual Espanya no es cansa d'enviar-hi soldats i de gastar-hi diners. Segurament que tots vosaltres haureu vist fotografies dels seus paisatges. Tot són muntanyes pelades, pedregoses, sense arbres, sense aigua, sense res que valgui la pena; s'assembla força a les altres terres castellanes on tampoc hi ha ni arbres, ni aigua, ni producció de cap mena.

Què hi van a cercar, doncs, al Marroc, que sempre es sent a dir que hi ha guerra i que els moros prenen canons i aeroplans als espanyols, i que els fan presoners, i que l'Estat espanyol paga, perquè li tornin un centenar de presoners, quatre milions de pessetes als seus enemics? Qui ho sap que hi van a cercar! Perquè això fa molts i molts anys que dura; des d'abans de néixer vosaltres i fins d'abans de néixer els vostres pares. Per què passa, doncs, tot això?

Aclarim-ho una mica si és possible, car del saber una mica el que és tot això ens en néixerà una mica més d'odi a tota aquesta gent que malversa els nostres diners en tasques inútils i sentirem més viu encara, si pot ésser, el desig de separar-nos-en.

Per un cert conveni entre nacions europees, Espanya té el compromís de preocupar-se de la civilització d'un petit bocí de terra africana. França també té l'encàrrec de fer-ho en una gran extensió trenta o quaranta vegades més grossa que la que correspon a Espanya. Però cadascú té la seva manera de fer en aquest món; i els francesos, que en saben força més que els espanyols, han trobat la manera de saber viure entre els moros i fins de que aquests es deixessin manar per ells, fent-los, en canvi, totes aquelles coses que poguessin fer millorar el seu estat d'inferioritat, construint camins i carreteres, ferrocarrils, escoles, etc., etc.

Espanya ho ha fet d'una altra manera. Ha dit: "—Aquí mano jo, perquè m'han dit que jo havia de manar; i com que jo manco, porto aquests soldats aquí, i ai del que gosi no estar-hi conforme!"

Naturalment; a ningú no li plau que se li fiquin a casa d'aquesta manera, i els moros, que són de carn i ossos com nosaltres i també es senten de les coses, no han volgut que els altres es fiquessin a casa seva com si fossin els amos, i ja està!, s'hi han fet a trets de seguida. I ja ho veieu: la cosa fa trenta, quaranta, cinquanta anys que dura i encara no hi ha hagut manera de que els moros i els espanyols es poguessin avenir a viure plegats.

Els moros tenen la seva religió, que malauradament no és la nostra, però que se l'estimen com a cosa ben seva. Es clar que seria una cosa molt santa de poder convertir tots els moros i fer-los cristians, i poder fer esglésies cristianes en aquelles terres. Els missioners, que són la gent que en saben més de fer aquestes coses, ho fan amb gran cura de no ofendre els sentiments de la gent que volen cristianitzar. Però els espanyols han construït una gran església al Marroc i a l'altar major hi han posat un gran Sant Jaume matant moros. Quin amor voleu que sentin els moros per una religió que el primer Sant que els ensenya mata gent de la seva mena?

Els espanyols han fet alguna escola per a nens moros petits. Sembla que la cosa natural seria que es preocupessin d'aprendre la llengua que parlen ells i de fer-los conèixer tots els grans avantatges del saber llegir i escriure la seva llengua, fent que el seu poble passés d'ignorant a savi, fent que poguessin tenir llibres ben seus si abans no en tenien. Doncs les escoles que els espanyols han fet allí són per ensenyar en castellà als nois d'aquella terra. Ja veieu! Igual com us passa a vosaltres, que us ensenyen en una llengua que no és la vostra.

Això vol dir que a la gent del Marroc els passa com a nosaltres. Que els volen governar una gent que no són els amos d'aquella terra i que no entenen ni com els han tractat per saber-se fer estimar. Tinguem-los compassió i aprenem la manera com ho hem de fer per treure'ns de sobre els que volen passar com a amos nostres i no ho són.

EL CAVALLER DE SANT JORDI